

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2014. április 3.
(OR. en)

2012/0036 (COD)
LEX 1480

PE-CONS 121/2/13
REV 2

DROIPEN 156
COPEN 229
CODEC 2833

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE A BŰNCSELEKMÉNY ELKÖVETÉSI
ESZKÖZEINEK ÉS AZ ABBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEMNEK AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI
BEFAGYASZTÁSÁRÓL ÉS ELKOBZÁSÁRÓL**

**Az Európai Parlament és a Tanács
2014/42/EU irányelve**

(2014. április 3.)

**a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek
az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (2) bekezdésére, valamint 83. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 299., 2012.10.4., 128. o.

² HL C 391., 2012.12.18., 134. o.

³ Az Európai Parlament 2014. február 25-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. március 14-i határozata.

mivel:

- (1) A határokon átnyúló szervezett bűnözés – ideértve a maffiatípusú bünszervezeteket is – fő indítéka az anyagi haszonszerzés. Az illetékes hatóságokat következképp el kell látni a bűncselekményekből származó jövedelem felkutatásához, befagyasztásához, kezeléséhez és elkobzásához szükséges eszközökkel. Azonban a szervezett bűnözés eredményes megelőzését és az ellene való küzdelmet a bűncselekményből származó jövedelem semlegesítése révén kell megvalósítani, és ezt meghatározott esetekben ki kell terjeszteni a bűncselekményből származó bármilyen vagyona is.
- (2) A szervezett bűnözői csoportok a határokon átnyúlóan fejtik ki tevékenységüket, és egyre nagyobb mértékben szereznek vagyoni eszközöket a székhelyüktől különböző tagállamokban és harmadik országokban. Egyre nagyobb szükség van hatékony nemzetközi együttműködésre a vagyonvisszaszerzés terén és kölcsönös jogi segítségnyújtásra.
- (3) A szervezett bűnözés elleni küzdelem legeredményesebb módszerei közé tartozik az ilyen bűncselekmények elkövetése esetén szigorú jogkövetkezmények előírása, a hatékony felderítés, valamint a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a befagyasztása és elkobzása.
- (4) Jóllehet korlátozott statisztika áll rendelkezésre, a bűncselekményből származó jövedelem Unión belül visszaszerzett összege a becsült jövedelem összegéhez képest elégtelen mértékűnek tűnik. Tanulmányok igazolták, hogy az elkobzási eljárásokat – jóllehet azokat az uniós és a nemzeti jog is szabályozza – továbbra sem alkalmazzák kellő mértékben.
- (5) A minimumszabályok elfogadása közelíteni fogja a tagállamok befagyasztási és elkobzási rendszereit, ezáltal előmozdítva a kölcsönös bizalmat és a határon átnyúló hatékony együttműködést.

- (6) A Stockholmi Program, valamint a Bel- és Igazságügyi Tanácsnak a vagyoneklobzásról és vagyonvisszaszerzésről szóló 2010. júniusi következtetései hangsúlyozzák a bűncselekményekből származó vagyoni eszközök hatékonyabb azonosításának, elkobzásának és újbóli felhasználásának fontosságát.
- (7) A vagyoni eszközök befagyasztásának, lefoglalásának és elkobzásának jelenlegi uniós jogi keretét a 98/699/IB együttes fellépés¹, a 2001/500/IB tanácsi kerethatározat², a 2003/577/IB tanácsi kerethatározat³, a 2005/212/IB tanácsi kerethatározat⁴ és a 2006/783/IB tanácsi kerethatározat⁵ alkotják.
- (8) A Bizottságnak a 2003/577/IB, a 2005/212/IB és a 2006/783/IB kerethatározatokról szóló végrehajtási jelentéseiből kitűnik, hogy a kiterjesztett hatályú elkobzásra, valamint a befagyasztást és elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismerésére vonatkozó jelenlegi rendszerek nem teljes mértékben hatékonyak. A tagállamok joga közötti eltérések hátráltatják az elkobzást.

¹ 98/699/IB együttes fellépés (1998. december 3.), amelyet a Tanács az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke alapján fogadott el, a pénzmosásról, az elkövetéshez használt eszközök, valamint a bűncselekményekből származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, zárolásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról (HL L 333., 1998.12.9., 1. o.).

² A Tanács 2001. június 26-i 2001/500/IB kerethatározata a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról (HL L 182., 2001.7.5., 1. o.).

³ A Tanács 2003. július 22-i 2003/577/IB kerethatározata a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról (HL L 196., 2003.8.2., 45. o.).

⁴ A Tanács 2005. február 24-i 2005/212/IB kerethatározata a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról (HL L 68., 2005.3.15., 49. o.).

⁵ A Tanács 2006. október 6-i 2006/783/IB kerethatározata a kölcsönös elismerés elvének a vagyoneklobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról (HL L 328., 2006.11.24., 59. o.).

- (9) Ezen irányelv célja a 2001/500/IB és a 2005/212/IB kerethatározat rendelkezéseinek módosítása és kiterjesztése. Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, részben fel kell váltani az említett kerethatározatokat.
- (10) A tagállamok a büntetőügyekhez kapcsolódó elkobzási eljárásokat bármely illetékes bíróság elé terjeszthetik.
- (11) A bűncselekményből származó jövedelem jelenlegi fogalmát pontosítani kell, hogy az kiterjedjen a bűncselekményből származó közvetlen jövedelemre és valamennyi közvetett haszonra is, beleértve a közvetlen jövedelem későbbi újrabefektetését vagy átalakítását. Így e jövedelem magában foglalhat minden vagyont, beleértve a részben vagy egészben más vagyonná átalakított vagy átváltott vagyont, és – a kevert jövedelem becsült értékéig – a jogszerű forrásból szerzett vagyonnal kevert vagyont. E jövedelem magában foglalhat a bűncselekményből származó jövedelemből vagy olyan vagyonból eredő bevételt vagy más hasznot is, amelyre az ilyen jövedelmet átalakították vagy átváltották, illetve amellyel az ilyen jövedelmet keverték.
- (12) Ez az irányelv tágan határozza meg az olyan vagyon fogalmát, amely befagyasztás vagy elkobzás tárgya lehet. Az említett fogalommeghatározás kiterjed az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet és az abban való érdekeltséget igazoló okmányokra és okiratokra is. Ilyen okmányok vagy okiratok lehetnek például olyan pénzügyi eszközök vagy dokumentumok, amelyek hitelezői követeléseket keletkeztethetnek, és amelyek rendszerint a vonatkozó eljárásokban érintett személy birtokában vannak. Ez az irányelv nem érinti a vagyonnal kapcsolatos jogcímet és az abban való érdekeltséget igazoló okmányokra vagy okiratokra vonatkozó, az illetékes nemzeti hatóságok vagy közigazgatási szervek által a nemzeti joggal összhangban alkalmazott nemzeti eljárásokat.

- (13) Az ezen irányelv szerinti befagyasztás és elkobzás autonóm fogalmak, amelyek nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy ezen irányelvet olyan jogi eszközökkel hajtsák végre, amelyek a nemzeti joggal összhangban szankcióknak vagy más típusú intézkedéseknek minősülnek.
- (14) Az elkövetési eszközök és a bűncselekményből származó jövedelem, vagy az ezen eszközökkel és jövedelemmel egyenértékű vagyon jogerős bírósági határozatot követő elkobzása során az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekmények tág fogalma alkalmazandó. A 2001/500/IB kerethatározat arra kötelezi a tagállamokat, hogy a bűnösséget megállapító jogerős ítéletet követően tegyék lehetővé az elkövetési eszközöknek és a bűncselekményekből származó jövedelemnek az elkobzását, továbbá az ilyen eszközök és jövedelem értékének megfelelő értékű vagyon elkobzását. Ezt a kötelezettséget fenn kell tartani az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó bűncselekmények esetében is, és a bűncselekményből származó jövedelem ezen irányelvben meghatározott fogalmát hasonló módon kell értelmezni az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó bűncselekmények tekintetében. A tagállamok a bűncselekményből származó jövedelemmel egyenértékű vagyon elkobzását szabadon előírhatják a közvetlen elkobzás kiegészítéseként vagy alternatívájaként, ahogy az a nemzeti joggal összhangban helyénvaló.

- (15) A bűncselekmény elkövetése miatti bűnösséget megállapító jogerős ítélettől függően lehetővé kell tenni az elkövetési eszközök és a bűncselekményből származó jövedelem, illetve az ilyen elkövetési eszközök vagy jövedelem értékének megfelelő értékű vagyon elkobzását. A bűnösséget megállapító jogerős ítélet meghozatalára a terhelt távollétében lefolytatott eljárás keretében is sor kerülhet. Még akkor is, ha a bűnösséget megállapító jogerős ítéleten alapuló elkobzás nem lehetséges, meghatározott körülmények között – legalább a gyanúsított vagy vádlott betegsége vagy szökése esetében – lehetővé kell tenni az elkövetési eszközök és a bűncselekményből származó jövedelem elkobzását. Azonban az ilyen betegség vagy szökés esetén a tagállamokban a távollévő terhelttel szembeni eljárás lehetősége elegendő lenne az e kötelezettségnek való megfeleléshez. A gyanúsított vagy vádlott szökése esetén a tagállamoknak minden ésszerű lépést meg kell tenniük, és előírhatják, hogy az érintett személyt idézzék az elkobzási eljárásra vagy arról értesítsék.
- (16) Ezen irányelv alkalmazásában betegség alatt a gyanúsított vagy vádlott arra való képességének hiányát kell érteni, hogy hosszabb időszakon át jelen legyen a büntetőeljárásban, aminek eredményeként az eljárás nem folytatható rendes körülmények között. A gyanúsított vagy vádlott kötelezhető arra, hogy – például orvosi igazolással – bizonyítsa a betegség fennállását, amely igazolást a bíróság figyelmen kívül hagyhatja, amennyiben azt nem találja kielégítő bizonyítéknak. Az említett személynek az eljárásban való ügyvédi képviselőhez való joga nem sérülhet.
- (17) Ennek az irányelvnek az elkövetési eszközök értékének megfelelő értékű vagyon elkobzása tekintetében történő végrehajtásakor, a vonatkozó rendelkezések alkalmazását akkor lehetne kötelezővé tenni, ha az ilyen intézkedés az adott ügy sajátos körülményeire tekintettel arányos, különösen szem előtt tartva az érintett elkövetési eszközök értékét. A tagállamok figyelembe vehetik továbbá azt is, hogy az elítélt személy felelős-e, és ha igen, milyen mértékben felelős az elkövetési eszközök elkobzásának lehetetlenné tételéért.

- (18) Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy – rendkívüli körülmények fennállása esetén – az elkobzást nem lehet elrendelni, amennyiben az a nemzeti joggal összhangban indokolatlan nehézséget jelentene az érintett személy számára az adott egyedi eset körülményei alapján, amelyeket döntő körülménynek kell tekinteni. A tagállamok ezzel a lehetőséggel csak nagyon korlátozott módon élhetnek, és csak olyan esetekben rendelkezhetnek arról, hogy az elkobzás nem rendelhető el, ha az az érintett személyt olyan helyzetbe hozná, amelyben nagyon nehéz lenne számára a túlélés.
- (19) A bűnözői csoportok sokféle bűnöző tevékenységet folytatnak. Előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor a szervezett bűnözés elleni hatékony küzdelem érdekében helyénvaló, hogy a bűnösséget megállapító ítéletet követően ne csupán a konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos vagyont kobozzák el, hanem azt a további vagyont is, amely esetében a bíróság megállapítja, hogy egyéb bűncselekményekből származó jövedelemnek minősül. Ezt a megközelítést „kiterjesztett hatályú elkobzás”-nak nevezik. A 2005/212/IB kerethatározat három, a tagállamok által a kiterjesztett hatályú elkobzás alkalmazása céljából választható minimumkövetelmény-csoportot határoz meg. Ennek következtében a kerethatározat átültetése során a tagállamok különböző lehetőségeket választottak, ami a nemzeti jogrendszerekben a kiterjesztett hatályú elkobzás eltérő fogalmát eredményezte. Ez az eltérés akadályozza az elkobzási ügyekkel kapcsolatos határon átnyúló együttműködést. Ezért egy egységes minimumstandard meghatározásával tovább kell harmonizálni a kiterjesztett hatályú elkobzásra vonatkozó rendelkezéseket.

- (20) Annak meghatározásakor, hogy valamely bűncselekmény gazdasági hasznot eredményezhet-e, a tagállamok figyelembe vehetik az elkövetés módját, például azt, ha a bűncselekmény tényállási eleme, hogy azt szervezett bűnözéssel összefüggésben vagy rendszeres haszonszerzés szándékával követték el. Azonban ez általában véve nem sértheti a kiterjesztett hatályú elkobzás alkalmazásának a lehetőségét.
- (21) A kiterjesztett hatályú elkobzást lehetővé kell tenni, amennyiben a bíróság úgy véli, hogy az adott vagyon bűncselekményből származik. Ez nem jelenti azt, hogy megállapítást kell nyernie annak, hogy az adott vagyon bűncselekményből származik. A tagállamok rendelkezhetnek oly módon, hogy például elegendő, ha a bíróság a valószínűségek mérlegelése alapján úgy véli vagy ésszerűen feltételezi, hogy jelentősen nagyobb a valószínűsége annak, hogy az adott vagyont bűncselekmény – és nem más tevékenység – útján szerezték. Ebben az összefüggésben a bíróságnak mérlegelnie kell az eset konkrét körülményeit, ideértve azokat a tényeket és a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyek alapján a kiterjesztett hatályú elkobzásról szóló határozat meghozható. Az a tény, hogy az adott személy vagyona aránytalanul nagy a jogszerű jövedelméhez képest, egyike lehet azoknak a tényeknek, amelyek alapján a bíróság levonhatja azt a következtetést, hogy a vagyon bűncselekményből származik. A tagállamok egy olyan követelményt is meghatározhatnak, hogy egy bizonyos időtartamon át a vagyon bűncselekményből származónak minősülhet.
- (22) Ez az irányelv minimumszabályokat határoz meg. Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a nemzeti jogukban – többek között például a nemzeti joguk bizonyításra vonatkozó szabályai tekintetében – szélesebb hatásköröket biztosítsanak.

- (23) Ezen irányelv azon bűncselekményekre alkalmazandó, amelyek az ezen irányelvben felsorolt jogi eszközök hatálya alá tartoznak. E jogi eszközök hatályán belül a tagállamoknak a kiterjesztett hatályú elkobzást kell alkalmazniuk legalább az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények esetében.
- (24) Általános és egyre inkább elterjedt az a gyakorlat, hogy a gyanúsított vagy vádlott az elkobzás elkerülése érdekében beavatott harmadik félre ruházza át a vagyont. A jelenlegi uniós jogi keret nem tartalmaz kötelező szabályokat a harmadik felekre átruházott vagyon elkobzása tekintetében. Ezért egyre inkább szükségessé válik, hogy lehetővé tegyék a harmadik felekre átruházott vagy harmadik felek által szerzett vagyon elkobzását. Harmadik fél általi vagyonszerzés lehet például az, amikor a vagyon közvetlenül vagy közvetve – például közvetítő útján – a gyanúsítottól vagy vádlottól a harmadik fél tulajdonába kerül, beleértve azt is, ha a bűncselekményt az ő nevében vagy hasznára követték el, és ha a vádlott nem rendelkezik elkobozható vagyonnal. Az elkobzás e típusát legalább azokban az esetekben lehetővé kell tenni, amikor a harmadik félnek tudomása volt, vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vagyon átruházásának vagy szerzésének célja az elkobzás elkerülése volt, konkrét tények és körülmények alapján, ideértve azt is, hogy az átruházásra ingyenesen vagy a piaci értéknél jelentősen alacsonyabb összeg ellenében került sor. A harmadik felektől való elkobzásra vonatkozó szabályoknak természetes és jogi személyekre is ki kell terjedniük. A jóhiszemű harmadik felek jogai nem sérülhetnek egyik esetben sem.
- (25) A tagállamok a harmadik felektől való elkobzást szabadon előírhatják a közvetlen elkobzás kiegészítéseként vagy alternatívájaként, ahogy az a nemzeti joggal összhangban helyénvaló.

- (26) Az elkobzás végleges tulajdonvesztést eredményez. Ugyanakkor a vagyon megőrzése az elkobzás előfeltétele lehet, és fontosnak bizonyulhat az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásához. A vagyon megőrzésére a befagyasztást alkalmazzák. Annak érdekében, hogy a vagyon a befagyasztást elrendelő határozat meghozatala előtt ne tűnhessen el, a tagállamok illetékes hatóságait fel kell hatalmazni arra, hogy az ilyen vagyon biztosítása érdekében azonnali intézkedéseket hozhassanak.
- (27) Mivel a vagyont gyakran elkobzási céllal kell megőrizni, a befagyasztás és az elkobzás szorosan kapcsolódik egymáshoz. Egyes jogrendszerekben az elkobzási célú befagyasztást olyan ideiglenes jellegű, külön eljárási intézkedésnek tekintik, amelyet elkobzást elrendelő határozat követhet. A különböző nemzeti jogrendszerek és a 2003/577/IB kerethatározat sérelme nélkül ennek az irányelvnek közölnie kell az elkobzási célú befagyasztással kapcsolatos nemzeti rendszerek néhány aspektusát.
- (28) A befagyasztási intézkedések nem érintik annak lehetőségét, hogy egyes vagyontárgyakat az eljárás során bizonyítékként kezeljenek, feltéve, ha azokat végül rendelkezésre bocsátják az elkobzást elrendelő határozat tényleges végrehajtása céljából.
- (29) Vagyont büntetőeljárás keretében az esetleges későbbi visszaszolgáltatás céljából is be lehet fagyasztani, vagy azért, hogy az biztosítékként szolgáljon a bűncselekmény által okozott kár megtérítéséhez.

- (30) A gyanúsítottak vagy vádlottak gyakran a büntetőeljárás teljes időtartama alatt elrejtik a vagyonukat. Ennek következtében az elkobzást elrendelő határozatok nem hajthatók végre, így az azok hatálya alatt álló személyek – büntetésük kitöltését követően – hozzájutnak a vagyonukhoz. Ezért még a bűncselekmény elkövetése miatti bűnösséget megállapító jogerős ítélet meghozatalát követően is lehetővé kell tenni az elkobzandó vagyon pontos mértékének meghatározását, hogy akkor is lehetővé váljon az elkobzást elrendelő határozatok teljes körű végrehajtása, ha kezdetben nem azonosítottak vagyont vagy elegendő vagyont, és így az elkobzást elrendelő határozatot nem hajtották végre.
- (31) Mivel a befagyasztást elrendelő határozatok korlátozzák a tulajdonhoz való jogot, az ilyen ideiglenes intézkedések csak annyi ideig tarthatók fenn, ami a vagyon esetleges későbbi elkobzás céljára történő rendelkezésre állásának biztosításához szükséges. Mindez bírósági felülvizsgálatot tehet szükségessé annak biztosítása érdekében, hogy a vagyon eltűnése megelőzésének célja továbbra is indokolt.
- (32) Az esetleges későbbi elkobzás céljából befagyasztott vagyont megfelelően kell kezelni annak érdekében, hogy ne veszítse el gazdasági értékét. A tagállamoknak meg kell hozniuk az ilyen veszteségek minimálisra csökkentéséhez szükséges intézkedéseket, a vagyon értékesítésének vagy átruházásának a lehetőségét is beleértve. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk – például központi nemzeti vagyonkezelő hivatalok, szakosított hivatalok vagy ezzel egyenértékű mechanizmusok létesítésével –, hogy az elkobzást megelőzően befagyasztott vagyoni eszközöket a bírósági döntés meghozataláig hatékonyan kezeljék, és megőrizzék azok értékét.

- (33) Ezen irányelv lényegesen érinti a személyek jogait, nem csupán a gyanúsítottakét vagy vádlottakét, hanem a büntetőeljárás alá nem vont harmadik felekét is. Ezért különleges biztosítékokat és jogorvoslatokat kell előírni annak érdekében, hogy ezen irányelv végrehajtása során garantálni lehessen e személyek alapvető jogainak védelmét. Ez magában foglalja azon harmadik felek meghallgatáshoz való jogát is, akik azt állítják, hogy az érintett vagyon tulajdonosai, vagy hogy egyéb vagyoni jogokkal („dologi jogok”, „ius in re”), így például haszonélvezeti joggal rendelkeznek. A befagyasztást elrendelő határozatot végrehajtását követően a lehető leghamarabb közölni kell az érintett személlyel. Mindazonáltal az illetékes hatóságok a nyomozás érdekében elhalaszthatják az ilyen határozatoknak az érintett személlyel való közlését.
- (34) A befagyasztást elrendelő határozat közlésének többek között az a célja, hogy lehetőséget biztosítson a határozat megtámadására. Ezért e közlésnek legalább röviden tartalmaznia kell az érintett határozat indokát vagy indokait, azzal a kitéttel, hogy az ilyen indokolás nagyon tömör lehet.
- (35) A tagállamoknak mérlegelniük kell olyan intézkedések meghozatalát, amelyek lehetővé teszik az elkobzott vagyon közérdekű vagy társadalmi célokra történő felhasználását. Ilyen intézkedések közé tartozhat többek között a vagyon bűnüldözési és bűnmegelőzési projektekre, valamint más közérdekű és társadalmi hasznú projektekre történő elkülönítése. Ez a tagállamok számára például azzal a kötelezettséggel járhat, hogy készítsenek jogi elemzést vagy vitassák meg az intézkedések bevezetésének előnyeit és hátrányait. A befagyasztott vagyon kezelése és az elkobzott vagyon felhasználására vonatkozó intézkedések meghozatala során a tagállamoknak megfelelő lépéseket kell tenniük annak érdekében, hogy megakadályozzák a vagyon bűnözésbe vagy jogellenes tevékenységekbe való beszivárgását.

- (36) A bűncselekményekből származó jövedelem befagyasztására és elkobzására vonatkozóan kevés megbízható adatforrás áll rendelkezésre. Ahhoz, hogy értékelni lehessen ezt az irányelvet, össze kell gyűjteni az összehasonlításra alkalmas és megfelelő statisztikai adatok minimális csoportját a vagyonbefagyasztásokról és -elkobzásokról, valamint a vagyonfelkutatási, az igazságügyi és a vagyon-elidegenítési tevékenységekről.
- (37) A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy meghatározott statisztikai kimutatáshoz központi szinten adatokat gyűjtsenek, a Bizottság részére történő továbbításuk céljából. Ez azt jelenti, hogy a tagállamoknak ésszerű erőfeszítéseket kell tenniük az érintett adatok összegyűjtésére. Nem jelenti ugyanakkor azt, hogy a tagállamoknak eredménykötelezettségük lenne az adatok összegyűjtését illetően, ha az aránytalanul nagy adminisztratív terhet róna rájuk, vagy ha az érintett tagállamok számára ez magas költségekkel járna.
- (38) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a Charta) és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben (az EJEE) elismert elveket, az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatának megfelelő értelmezés szerint. Ezen irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani. Ezen irányelv nem érintheti a jogi segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogot, és nem hoz létre semmilyen kötelezettséget a tagállamok jogi segítségnyújtási rendszereire vonatkozóan, amelyeket a Chartával és az EJEE-vel összhangban kell alkalmazni.
- (39) Külön biztosítékokat kell bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy általános szabályként meg kelljen indokolni az elkobzást elrendelő határozatokat, kivéve, ha a kisebb jelentőségű ügyekben folytatott egyszerűsített büntetőeljárás keretében az érintett személy lemondott arról a jogáról, hogy indokolást kapjon.

- (40) Ezt az irányelvet a 2010/64/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek¹, a 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek² és a 2013/48/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek³ a büntetőeljárásban fennálló eljárási jogokra vonatkozó rendelkezéseinek a figyelembevételével kell végrehajtani.
- (41) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a büntetőügyekben elrendelt vagyonekobzás megkönnyítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. október 20-i 2010/64/EU irányelve a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2012. május 22-i 2012/13/EU irányelve a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 22-i 2013/48/EU irányelve a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

- (42) Az EUSZ-hoz és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. sz. jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ezen irányelv elfogadásában és alkalmazásában. E jegyzőkönyvvel összhangban Írországot ezen irányelv csak az azon jogi eszközök hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében kötelezi, amelyek rá nézve kötelezőek.
- (43) Az EUSZ-hoz és az EUMSZ-hoz csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. sz. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, így az rá nem kötelező és nem alkalmazandó. Az e jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban történő részvételétől függően az Egyesült Királyságot ezen irányelv csak az azon jogi eszközök hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében kötelezi, amelyek rá nézve kötelezőek.
- (44) Az EUSZ-hoz és az EUMSZ-hoz csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. sz. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, így az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a vagyon esetleges későbbi elkobzás céljából történő befagyasztása, valamint a büntetőügyekben elrendelt vagyonelkobzás tekintetében.
- (2) Ez az irányelv nem érinti azokat az eljárásokat, amelyeket a tagállamok a szóban forgó vagyon elkobzásának céljából alkalmazhatnak.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „bűncselekményből származó jövedelem”: közvetlenül vagy közvetve bűncselekményből származó bármely gazdasági előny, amely a vagyon bármely fajtáját magában foglalhatja, beleértve a közvetlenül a bűncselekményből származó jövedelemnek a későbbi újrabefektetését vagy átalakítását, és bármely értékkel bíró hasznot;
2. „vagyon”: mindennemű vagyon, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan javakat, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet és az abban való érdekeltséget igazoló okmányokat vagy okiratokat;
3. „elkövetési eszközök”: bármilyen vagyontárgy, amelyet bűncselekmény vagy bűncselekmények elkövetéséhez bármely módon, részben vagy egészben használtak vagy használni szándékoztak;

4. „elkobzás”: valamely bűncselekménnyel kapcsolatban bíróság által elrendelt végleges tulajdonvesztés;
5. „befagyasztás”: a vagyon átruházásának, megsemmisítésének, átalakításának, az azzal való rendelkezésnek vagy a vagyon mozgásának ideiglenes megtiltása, illetve a vagyon feletti felügyelet vagy ellenőrzés ideiglenes átvétele;
6. „bűncselekmény”: a 3. cikkben felsorolt jogi eszközök hatálya alá tartozó bűncselekmény.

3. cikk

Hatály

Ez az irányelv a következők hatálya alá tartozó bűncselekményekre alkalmazandó:

- a) Egyezmény az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről¹ (a továbbiakban: a tisztviselőket érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény);
- b) a Tanács 2000. május 29-i 2000/383/IB kerethatározata az euro bevezetésével kapcsolatos pénzhamisítás elleni, büntetőjogi és egyéb szankciókkal megvalósuló védelem megerősítéséről²;
- c) a Tanács 2001. május 28-i 2001/413/IB kerethatározata a nem készpénzes fizetőeszközökkel összefüggő csalás és hamisítás elleni küzdelemről³;

¹ HL C 195., 1997.6.25., 1. o.

² HL L 140., 2000.6.14., 1. o.

³ HL L 149., 2001.6.2., 1. o.

- d) a Tanács 2001. június 26-i 2001/500/IB kerethatározata a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról¹;
- e) a Tanács 2002. június 13-i 2002/475/IB kerethatározata a terrorizmus elleni küzdelemről²;
- f) a Tanács 2003. július 22-i 2003/568/IB kerethatározata a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről³;
- g) a Tanács 2004. október 25-i 2004/757/IB kerethatározata a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról⁴;
- h) a Tanács 2008. október 24-i 2008/841/IB kerethatározata a szervezett bűnözés elleni küzdelemről⁵;
- i) az Európai Parlament és a Tanács 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelve az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról⁶;
- j) az Európai Parlament és a Tanács 2011. december 13-i 2011/93/EU irányelve a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról⁷;

¹ HL L 182., 2001.7.5., 1. o.

² HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

³ HL L 192., 2003.7.31., 54. o.

⁴ HL L 335., 2004.11.11., 8. o.

⁵ HL L 300., 2008.11.11., 42. o.

⁶ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁷ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

- k) az Európai Parlament és a Tanács 2013. augusztus 12-i 2013/40/EU irányelve az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról¹;

valamint egyéb olyan jogi eszközök, amelyek kifejezetten előírják, hogy ezt az irányelvet kell alkalmazni az azokban harmonizált bűncselekményekre.

4. cikk

Elkobzás

- (1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy – a bűncselekmény elkövetése miatti bűnösséget megállapító jogerős ítélettől függően, amelynek meghozatalára a terhelt távollétében lefolytatott eljárás keretében is sor kerülhet –, lehetővé tegyék az elkövetési eszközök és a bűncselekményből származó jövedelem, vagy az ilyen elkövetési eszközök vagy jövedelem értékének megfelelő vagyon egészben vagy részben történő elkobzását.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti elkobzás nem lehetséges, legalább azokban az esetekben, amikor az elkobzás a gyanúsított vagy vádlott betegsége vagy szökése miatt vált lehetetlenné, a tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az elkövetési eszközöknek és a bűncselekményből származó jövedelemnek az elkobzását azokban az ügyekben, amelyekben a büntetőeljárást olyan bűncselekmények miatt indították meg, amelyek közvetve vagy közvetlenül valószínűleg gazdasági hasznot eredményeznek és az ilyen eljárás elítélést eredményezett volna, ha a gyanúsított vagy vádlott meg tudott volna jelenni a bíróság előtt.

¹ HL L 218., 2013.8.14., 8. o.

5. cikk

Kiterjesztett hatályú elkobzás

- (1) A tagállamok elfogadják az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az olyan bűncselekmény elkövetése miatt elítélt személy tulajdonában lévő vagyon egészben vagy részben történő elkobzását, amely közvetve vagy közvetlenül valószínűleg gazdasági hasznot eredményez, amennyiben az ügy körülményei, köztük a konkrét tények és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – így például annak alapján, hogy a vagyon értéke nem áll arányban az elítélt személy jogszerű jövedelmével – a bíróság úgy véli, hogy a szóban forgó vagyon bűncselekményből származik.
- (2) E cikk (1) bekezdése alkalmazásában a „bűncselekmény” fogalma legalább a következőket foglalja magában:
 - a) a magánszektorban tapasztalható aktív és passzív korrupció, a 2003/568/IB kerethatározat 2. cikkében foglaltak szerint, csakúgy mint az uniós intézmények vagy a tagállamok tisztviselőit érintő aktív és passzív korrupció, a tisztviselőket érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény 2. és 3. cikkében foglaltak szerint;
 - b) a bűnszervezetben való részvételhez kapcsolódó bűncselekmények, a 2008/841/IB kerethatározat 2. cikkében foglaltak szerint, legalább azokban az esetekben, amikor a bűncselekmény gazdasági hasznot eredményezett;

- c) a gyermek pornográf előadáson való részvételre való készítése vagy toborzása, vagy a gyermek e célból, haszonszerzéssel járó vagy egyéb módon történő kizsákmányolása, ha a gyermek a beleegyezési korhatárt már betöltötte, a 2011/93/EU irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint; gyermekpornográfia megosztása, terjesztése vagy továbbítása az említett irányelv 5. cikkének (4) bekezdésében foglaltak szerint; gyermekpornográfia felajánlása, nyújtása vagy annak hozzáférhetővé tétele az említett irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében foglaltak szerint; gyermekpornográfia készítése az említett irányelv 5. cikkének (6) bekezdésében foglaltak szerint;
- d) rendszert érintő jogellenes beavatkozás és adatot érintő jogellenes beavatkozás a 2013/40/EU irányelv 4. és 5. cikkében foglaltak szerint, amennyiben a beavatkozás jelentős számú információs rendszert érintett valamely, az említett irányelv 7. cikkében foglalt, és elsősorban bűncselekmény elkövetésére készült vagy kialakított eszköz használata révén; bűncselekmény elkövetéséhez felhasznált eszközök szándékos előállítása, árusítása, használatra történő beszerzése, behozatala, forgalomba hozatala vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétele, legalább a súlyosabb esetekben, az említett irányelv 7. cikkében foglaltak szerint;
- e) olyan bűncselekmény, amely a 3. cikkben foglalt, vonatkozó jogi eszközökkel összhangban büntetendő, vagy – amennyiben az adott jogi eszköz büntetési küszöböt nem határoz meg – amelyre a vonatkozó nemzeti joggal összhangban a maximálisan kiszabható szabadságvesztés legalább négy év.

6. cikk

Harmadik féltől történő elkobzás

- (1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az olyan, bűncselekményből származó jövedelem vagy az annak megfelelő értékű más vagyon elkobzását, amelyet – közvetlenül vagy közvetve – a gyanúsított vagy vádlott harmadik felekre ruházott át, vagy amelyet harmadik felek a gyanúsítottól vagy vádlottól szereztek, legalább azokban az esetekben, amikor az említett harmadik feleknek konkrét tények és körülmények alapján tudomásuk volt vagy tudomásuk kellett, hogy legyen arról, hogy az átruházás vagy a szerzés célja az elkobzás elkerülése volt, ideértve azt is, hogy az átruházásra vagy szerzésre ingyenesen vagy a piaci értéknél jelentősen alacsonyabb összeg ellenében került sor.
- (2) Az (1) bekezdés nem sértheti jóhiszemű harmadik felek jogait.

7. cikk

Befagyasztás

- (1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az esetleges későbbi elkobzás céljából vagyon befagyasztása legyen elrendelhető. Az ilyen, az illetékes hatóságok által elrendelendő intézkedések közé tartoznak azok a halaszthatatlan cselekmények, amelyeket a vagyon megőrzéséhez szükség esetén el kell rendelni.
- (2) A 6. cikkben említettek szerint harmadik fél birtokában lévő vagyon befagyasztási intézkedések tárgyát képezheti esetleges későbbi elkobzás céljából.

8. cikk
Jogi biztosítékok

- (1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az ezen irányelv alapján előírt intézkedések által érintett személyek – jogaik védelme érdekében – rendelkezzenek a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való joggal.
- (2) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a befagyasztást elrendelő határozatot – annak végrehajtása után – a lehető leghamarabb közöljék az érintett személlyel. E közlésnek legalább röviden tartalmaznia kell az érintett határozat indokát vagy indokait. Amennyiben az a nyomozás veszélyeztetésének elkerülése érdekében szükséges, az illetékes hatóságok elhalaszthatják a befagyasztást elrendelő határozatnak az érintett személlyel való közlését.
- (3) A befagyasztást elrendelő határozat kizárólag addig marad hatályban, ameddig az a vagyon esetleges elkobzás céljából történő megőrzéséhez szükséges.
- (4) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a vagyona révén érintett személynek tényleges lehetősége legyen arra, hogy bíróság előtt megtámadja a befagyasztást elrendelő határozatot, a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban. Az ilyen eljárásokban előírható, hogy amennyiben az igazságügyi hatóságtól eltérő illetékes hatóság hozta meg az első, befagyasztást elrendelő határozatot, az ilyen határozatot először jóváhagyásra vagy felülvizsgálatra kell benyújtani egy igazságügyi hatósághoz, mielőtt az bíróság előtt megtámadható lenne.

- (5) Haladéktalanul vissza kell szolgáltatni azt a befagyasztott vagyont, amelyet nem koboznak el. Az ilyen vagyon visszaszolgáltatására vonatkozó feltételekre vagy eljárási szabályokra a nemzeti jog irányadó.
- (6) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bármely, elkobzást elrendelő határozatot megindokoljanak, és a határozatot közölgék az érintett személlyel. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy annak a személynek, akivel szemben elkobzást rendeltek el, tényleges lehetősége legyen a határozat bíróság előtti megtámadására.
- (7) A 2012/13/EU irányelv és a 2013/48/EU irányelv sérelme nélkül, annak a személynek, akinek a vagyonát az elkobzást elrendelő határozat érinti, a bűncselekményből származó jövedelem és az elkövetési eszközök meghatározására vonatkozó elkobzási eljárás során jogai védelmének érdekében joga van ügyvédi segítség igénybevételéhez. Az érintett személyt tájékoztatni kell e jogáról.
- (8) Gondoskodni kell arról, hogy az 5. cikkben említett eljárás során az érintett személynek tényleges lehetősége legyen arra, hogy vitassa az ügy körülményeit, beleértve azokat a konkrét tényeket és rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyek alapján az érintett vagyon bűncselekményből származó vagyonnak minősül.
- (9) Harmadik felek is jogosultak tulajdonjog vagy más vagyoni jogok érvényesítésére, ideértve a 6. cikkben foglalt eseteket is.

- (10) Amennyiben valamely bűncselekmény eredményeként a sértett az ezen irányelvben előírt elkobzási intézkedés alá vont személlyel szemben igényt támaszt, a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az elkobzási intézkedés ne akadályozza a sértettet igényének érvényesítésében.

9. cikk

Hatékony elkobzás és végrehajtás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a befagyasztandó és elkobzandó vagyon felderítését és felkutatását azt követően is, hogy a bűncselekmény elkövetése miatti bűnösséget megállapító jogerős ítélet meghozatalára sor került, vagy a 4. cikk (2) bekezdésének alkalmazására szolgáló eljárásokat lefolytatták, valamint amelyekkel biztosítható az elkobzást elrendelő határozat hatékony végrehajtása, ha már hoztak ilyen határozatot.

10. cikk

A befagyasztott és elkobzott vagyon kezelése

- (1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket – például központi hivatalok, szakosított hivatalok vagy ezekkel egyenértékű mechanizmusok létrehozásával –, hogy megfelelően kezeljék az esetleges későbbi elkobzás céljából befagyasztott vagyont.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett intézkedések szükség esetén a vagyon értékesítésének vagy átruházásának a lehetőségét is magukban foglalják.
- (3) A tagállamok mérlegelik olyan intézkedések meghozatalát, amelyek lehetővé teszik az elkobzott vagyon közérdekű vagy társadalmi célokra történő felhasználását.

11. cikk
Statisztikák

- (1) A tagállamok rendszeresen összegyűjtik és megőrzik az érintett hatóságoktól származó átfogó statisztikákat. Az összegyűjtött statisztikákat évente meg kell küldeni a Bizottságnak, és azoknak tartalmazniuk kell az alábbi adatokat:
 - a) a befagyasztást elrendelő és végrehajtott határozatok száma;
 - b) az elkobzást elrendelő és végrehajtott határozatok száma;
 - c) a befagyasztott vagyonnak, de legalább annak a vagyonnak a becsült értéke, amelyet a befagyasztás időpontjában az esetleges későbbi elkobzás céljából fagyasztottak be;
 - d) a visszaszerzett vagyon becsült értéke az elkobzás időpontjában.

- (2) A tagállamok ezenkívül minden évben megküldik a Bizottságnak a következő statisztikákat, amennyiben ezek központi szinten elérhetőek az érintett tagállamban:
 - a) a befagyasztást elrendelő határozatoknak egy másik tagállamban történő végrehajtására irányuló megkeresések száma;
 - b) az elkobzást elrendelő határozatoknak egy másik tagállamban történő végrehajtására irányuló megkeresések száma;
 - c) egy másik tagállamban történő végrehajtást követően visszaszerzett vagyon értéke vagy becsült értéke.

- (3) A tagállamok törekednek arra, hogy központi szinten gyűjtsék a (2) bekezdésben említett adatokat.

12. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ...^{*}-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.
- (2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

13. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság ...^{**}-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az elkobzásról és a vagyonvisszaszerzésről szóló, hatályos nemzeti jogszabályokat, és szükség esetén megfelelő javaslatokat csatol a jelentéshez.

A Bizottság az említett jelentésben azt is értékeli, hogy szükséges-e az 5. cikk (2) bekezdésében szereplő bűncselekménylista felülvizsgálata.

^{*} HL: kérem, illessze be a dátumot: ezen irányelv elfogadásának időpontja után 30 hónappal.

^{**} HL: kérem, illessze be a dátumot: ezen irányelv elfogadásának időpontja után 30 hónappal és három évvel.

14. cikk

*A 98/699/IB együttes fellépésnek, valamint a 2001/500/IB
és a 2005/212/IB kerethatározat egyes rendelkezéseinek felváltása*

- (1) Ezen irányelv felváltja a 98/699/IB együttes fellépést, a 2001/500/IB kerethatározat 1. cikkének a) pontját, valamint 3. és 4. cikkét, továbbá a 2005/212/IB kerethatározat 1. cikkének első négy francia bekezdését és 3. cikkét azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, az e kerethatározatoknak a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.
- (2) Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, az (1) bekezdésben említett 98/699/IB együttes fellépésre, valamint a 2001/500/IB és a 2005/212/IB kerethatározat rendelkezéseire való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

15. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

16. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök